

Родолубие

На 4 декември 1852 г. в Търново е роден първият български генерал Сава Муткуров (1852 - 1891)

Български герой, офицер, отличил се в боевете на Шипка, основен участник в подготовката и провъзгласяването на Съединението и защитата му в Сръбско-Българската война, един от тримата регенти на Княжество България преди идването на Фердинанд, после е военен министър и извършва съществени организационни и структурни промени в армията, както и нейното модернизиране и превъоръжаване, първия български офицер получил генералско звание, първия и единствен носител на най-високата I-ва степен на военния орден „За храброст“.

Сава Муткуров завършва Военно-медицинското училище в Цариград (1868) и Пехотното юнкерско училище в Одеса (1872), след което постъпва на служба в руската армия. Участва, заедно с други български доброволци, в Сръбско-турската война (1876). По време на Руско-турската война (1877

– 1878) командва рота в 54-ти пехотен мински полк и се отличава в боевете на Шипка. След Освобождението служи в 1-ва пловдивска дружина и в Главния щаб на Източнорумелийската милиция. Активно участва в подготовката и провъзгласяването на Съединението (1885). В периода от 6 до 8 септември 1885 г. е член на временното правителство, образувано след Съединението в Пловдив. Заедно с Димитър Ризов се явяват при княз Александър I Батенберг в Шумен със задачата да го уведомят за подготвеното дело и да получат съгласието му.

Участва и във военна защита на Обединението на Княжество България и Източна Румелия, като по време на Сръбско-Българската война командва десния фланг и центъра при настъплението към Пирот (14 – 15 ноември 1885 г.). Началник е на войските, които се сражават на Царибродската позиция на 13 ноември. След войната е началник на Пловдивския гарнизон и командир на 5^а пеша бригада.

След абдикацията на княз Александър I (26 август 1886 г.) е един от тримата регенти на Княжество България до избирането на новия български княз Фердинанд I и разпускането на Регентския съвет (2 август 1887 г.). На 20 август 1887 г. полковник Муткуров заема поста военен министър. Под неговото ръководство се извършват организационно-структурни промени в армията и във Военното министерство, изработени и приети от Народното събрание са „Закон за носене на оръжие“ (1887) и „Закон за носене тегобите на военната служба“ (1889), започва издаването на първото българско военнотеоретично списание – „Военен журнал“ (1888). През 1889 г. за нуждите на войската са закупени 33 000 пушки „Бердана № 2“, 60 000 пушки „Манлихер“ и първите картечници „Максим“. На 4 февруари 1891 г. Сава Муткуров е повишен в генерал-майор и става първият български офицер с генералско

звание.

Погребението на генерал-майор Сава Муткуров в църквата „Свети Спас“ в София

Умира в Неапол на 3 март 1891 г. Погребан е в двора на софийската църква „Св. Спас“.

Награди:

- Орден „За храброст“ I ст.
- Орден „За храброст“ IV ст. 2-ри клас
- Орден „Св. Александър“ I ст. без мечове и II ст. с мечове
- Орден „За заслуга“ – сребърен
- Медал „За Войната със Сърбия“
- Кръст „За Възшествието на Княз Фердинанд I в 1887 г.“
- Руски орден „Св. Ана“ III ст. с мечове и лък
- Руски орден „Св. Станислав“ III ст. с мечове и лък
- Руски медал „В памет на руско-турската война от 1877–1878 г.“